

IGRE IZ DJETINJSTVA

Danira

Nekad je lijepo sjetiti se igara iz našega djetinjstva. Skupili smo sjećanja naših odgajateljica i sada vam ih predstavljamo ne bi li vas potaknuli na nove igre s djecom u vašoj grupi ili vas sjetili na vaše djetinjstvo. One mogu biti poticaj za nove ideje, ali i uvod u neki "starinski" projekt. Krenite s nama u pustolovinu, vratite se u djetinjstvo i zaigrajte vama najdraže igre s djecom u vašoj grupi.

Ljiljana

Crna kraljica

Crna kraljica jen', dva tri pretvori se u stolac sa radiom, u balerinu, u auto, u konja, u pticu ... Jedno dijete je crna kraljica, a djeca imitiraju zadanu temu. Dijete koje je najbolje oponašalo zadanu, bilo je izabrano za Crnu kraljicu.

Gradnja kućice

Svoje djetinjstvo uglavnom sam provodila s bratom. Kako smo živjeli na selu, i to na kraju sela, a igračaka nije bilo, Bog zna koliko smo se igrali u šumici iza kuće. Tamo je bila velika borova šuma i ispod tih borova ja i brat smo od otpalih, suhih borovih iglica gradili kuće na tlu. Kućice su imale "zidove" od borovih iglica, kreveti su bili isto od borovih iglica, ustvari sve je bilo od borovih iglica. Posuđe nam je bilo od ostataka limenki, plastičnih šalica, poklopaca i sl. Cijela igra nam je bila najzanimljivija dok smo to gradili, a poslije nam je glavna preokupacija bila "dograditi" koju sobu.

I okolo salaša

Djeca stoje u krugu. U sredini kruga je jedno dijete koje, plješćući i pjevajući, ide od jednog do drugog djeteta.

RIJEČI PJESME:

I okolo salaša,
i okolo salaša,
i okolo salaša,
na veliki zbor,
poklanjam se na tebe,
poklanjam se na tebe,
poklanjam se na tebe,
i tebe uzimam.

Kad je izabrao jedno dijete iz kruga, uzme ga pod ruku i, vrteći se najprije na jednu, pa onda na drugu stranu, uz pjevanje sve djece:

Sad se vidi
sad se zna
tko se kome
dopada x2
oborili oči dolje
sad se vidi da se vole,
igru nastavlja izabrano dijete.

Igra fanta

Svaka osoba da neki sitniji predmet, jedna osoba ima kod sebe te predmete, uzima jedan skriveni u ruci i pita: Što da radi ovaj fant kog držim u ruci?

Svaki puta drugi iz grupe odgovara što da učini:

Neka poljubi ...
Neka skine cipelu
Neka trči do drva i natrag
Neka počupa ... za kosu.

Tada ispitivač otvori ruku, a prema predmetu se vidi koja osoba mora tu radnju napraviti.

Igra festivala

Imitacija pjevača Ljupke Dimitrovske, Miše Kovača, Tereze Kesovije...

Sestra i ja oblačile bismo se u starinske prevelike kostime i imitirale dotičnog pjevača, pretežno sam ja bila Mišo Kovač, a ona Ljupka Dimitrovska i onda bi pjevale u paru.

Igra učiteljice

Sestra blizanka i ja uvijek smo se voljele igrati učiteljice; jedna je bila učiteljica a druga učenik. Nakon izvjesnog vremena uloge smo izmjenjivale. Ponekad smo u igru priključili i stariju sestru i roditelje.

Igra građenja kuće

Od kuće smo donosili stare deke i tepihe, na dvorištu našli pogodno mjesto i pravili kućicu za sebe. U igru su bila uključena djeca različite dobi, ja sam bila od mlađih. Kad bismo si napravili kućicu, igrali bismo se obitelji.

Donosili bismo različito voće i bombone te bismo jeli i zabavljali se.

U ulogama sam uglavnom bila dijete.

Igra u vlakovima

Pošto sam dijete željezničara i uvijek sam živjela na željezničkim stanicama, moje igre i igre sestre i brata bile su povezane s vlakovima. Na sporednim kolosjecima u otvorenim vagonima mi smo gradili svoj svijet.

Vrlo često smo se spremali na duga, duga putovanja, za koja je trebalo nositi hranu, pa smo tako znali imati cijelu "kuhinju" - posuđe, brašno, jaja, vodu itd.

A isto tako i kojekakva druga pomagala za pakiranje paketa koji smo "slali" baki, rođacima.

Igra učiteljice

Za vrijeme boravka kod bake uvijek smo se igrali učiteljice jer nas je bilo mnogo, ali uvijek sam ja bila učiteljica. Svoje učenike posjela bih ispred velikih drvenih vrata podruma - to nam je bila školska ploča - na kojoj smo ciglom (umjesto krede) pisali, crtali, radili zadatke. Svaki učenik imao je svoju bilježnicu, olovku, kao i u školi. Obavezno bi im zadala i domaće zadaće, a najviše sam im voljela zadavati zadaće iz matematike, pa to poslije kontrolirati i davati ocjene.

Igre građenja

Uvijek bismo se našli u nečijem vrtu. Svatko bi odabrao svoje mjesto građenja. Tražili smo prostor oko grma, ispod stabla, na stepenicama. Što je bilo složenije za izgraditi, to smo mi više uživali. A znali smo graditi svašta: zoo-vrt, farme, gradove, velike garaže.

Svatko je radio ono što je htio, a kasnije smo to sve povezivali u jedno. Igrali smo se malenim figuricama životinja, indijanaca, kauboja, autićima i sl.

Za gradnju su nam poslužile razne kockice, kamenje, štapići, što god nam je bilo zgodno za to. Najviše smo uživali baš u samom procesu građenja, pa smo poslije završetka znali sve to preurediti ili potpuno srušiti, naći bolje mjesto za graditi ... I tako satima i satima.

Igre s lutkama

Najdraža igra mi je bila igranje s lutkicama, i to bih se najčešće igrala sa sestrom i prijateljicom.

Kad bismo krenule u igru svaka bi donijela sve svoje lutke, odjeću, male stolce, stolove i sl., a ako nam i to ne bi bilo dovoljno onda bi se ras-trčale po sobi i kući i uzele sve što nam se činilo da bi nam moglo biti potrebno u igri.

Najprije bismo odredile tko je mama, tata,

djeca i sl., a onda bismo krenule na uređenje stana, ali kad je stan bio gotov (a to je obično bilo tek za sat ili dva), interes za igru nam je obično splasnulo pa smo najčešće krenule na neku drugu aktivnost i igru (najčešće na zraku). Naravno, nakon igre trebalo je uvijek sve i pospremiti.

Igre uloga

Uvijek sam voljela igre uloga i to uloga doktorice, prodavačice, majke ili kuharice. Za to sam nabavljala razni materijal - kutijice, lijekove, praznu ambalažu, lutke, lonce, injekcije, novce i ostalo.

Igrala sam se sa sestrom, prijateljicom ili rijeđe sama.

Osim tih igara voljela sam igre s pjevanjem npr. *Ide majka s kolodvora, Čvorak, čvorak* itd.

Ksenija

Imitativne igre

Najviše smo se igrali imitativnih igara (u Slavoniji):

MAME I TATE - OBITELJI

Organizirali bismo i uredili prostor za potpunu igru sa spavaćom sobom, kuhinjom i ostalim. "Kuhali" smo uglavnom zeleno; zrelo voće i potom jeli.

SVATOVI

Kostimirali smo se za potpunu paradu s dosta sudionika na selu. Nekoliko dana prije bi modelirali pohano meso i dr., osobito kolače, kako bi doživljaj bio potpun.

Uživali smo trčati po sokacima u prašini, kiši, voćnjacima, poljima mladog kukuruza, pecanju i kupanju po potocima...

Provodila sam djetinjstvo na selu u potpunoj slobodi.

Voljela sam igre u prirodi:

igre skrivača igre lovica

Naročito živo se sjećam jesenskih igara na pašnjacima. Uz vatru smo pekli kukuruze, kestene, krumpire, to su bile prave male gozbe, još i danas osjećam miris pečenog kukuruza i kestena čim se sjetim toga.

Za lošeg vremena smo se igrali obitelji - ja sam uvijek bila mama.

Igračkama (kupljenim) se uopće nismo igrali.

Manja

Neka tuče

U krugu stoje poredana djeca, a u sredini se nalazi lopta i jedno dijete.

Svako dijete ima jedno "umjetničko" ime. Dijete iz sredine vikne *neka tuče, neka tuče* npr. *Mars*. Dijete po imenu Mars mora odmah uzeti loptu i pogoditi tko mu je najbliži i tako se redosljed mijenja.

Rošulanje

Moja najomiljenija igra bila je rošulanje. S obzirom da sam jako voljela gledati umjetničko sklizanje i željela sam postati sklizačica, rošule su mi bile idealna zamjena za to. Na kotačima sam izvodila svakojake likove baš kao na ledu. Bilo je još igara koje sam voljela igrati, ali rošulanje mi je bilo najomiljenije.

Tajne

Svako dijete iskopa malu rupicu u zemlji. Rupicu uređuje koliko najljepše može različitim pronađenim predmetima u prirodi: drveće, kamenje, cvijeće i sl. Na vrh rupice stavi se staklo, a staklo se prekrije zemljom.

Zadatak je da drugo dijete otkrije tvoju tajnu ispod zemlje. Kad su sve tajne otkrivene, svi zajedno procjenjujemo najljepšu sliku, odnosno tajnu.